

Hvorn frifant gestaposjefen?

Av Toralf Fanebust

Norsk presse ble både sjokkert og indignert over at en tysk domstol i Karlsruhe frifant den tiltalte Helmuth Reinhard, som var en fryktet Gestaposjef i Norge i fire år. — I god tid før frigjøringen forsvant han fra sitt ansvar og den rettergang som ventet ham. Men det var da en trost for mange norske at femten av hans underordnede ble tatt i forvaring, dødsdom og skutt på Akershus.

Først etter mange år ble Gestaposjefen gjenkjent, tiltalt og dømt til 5 års fengsel for sitt synderregister i Gestapo. Og med så gjort, fikk Norge tilbud om utlån av herr Reinhard. Da var det just som det lysnet for de mange her som hadde gjengjeldelse behov. Men også denne gang syntes ventetiden lang. Og om sider kom sjokket: — Til tross for kriminalpolitiets beredvillige bistand, hadde det ikke lyktes for riksadvokat Andreas Aulies påtalemyndighet å finne brukbart grunnlag for en tiltale mot Gestaposjef Reinhard. Tilbudet om utlån måtte derfor avvises med takk.

— Her melder seg da det spørs-

mål: — Hvorfor glemte den norske presse å bli sjokkert og indignert den gangen? For her har vi jo det enestående tilfelle at vår norske påtalemyndighet frifant Gestaposjefen en gang for alle uten vitneavhøring, rettssak, lov og dom.

Var det da å vente at en tysk domstol skulle domme Reinhard for en 27 år gammel forbrytelse etter at den norske påtalemyndighet hadde funnet ham straff-fri for hele hans 4-årige virksomhet som Gestaposjef under ett?

Det er noe vesentlig som ikke stemmer her. Og da det neppe lar seg gjøre å prestere tillit til pressens evne og vilje til hensynsløs oppklaring av denne sak, vil det kanskje være en nærliggende oppgave for forskningsstipendiat Sverre Hartmann å avsløre mysteriet? — Han kan vel i så fall regne med kvalifisert assistanse av prof. Skodvin!

Toralv Fanebust.

Norge
Norge
land's
Avis

Tirsdag 29. september 1970

En 25 årig urett

F.R. vinner 31/8 - 70

Av ROLF LANGSTRØM

Redaktør Toralf Fanebust har gitt ut sitt tredje anklageskrift i løpet av ni måneder. Den aldrende rettferdighetens ridder gjentar atter en gang sin klage til Stortinget om grove rettskrenkelser i Høyesterett og påtalemyndighet.

Det er det farnøse rettsoppgjøret, som tok til for 25 år siden, som i alle år har opptatt Fanebust. Og denne del av vår fredshistorie er alt annet enn noen hyggelig epoke. Hevnen satt i høysetet, og hevners dommere var ikke alltid uskyldigheter med rent mel i posen. Vi har inntrykk av at det hendte justismord ble begått for at dommerstanden skulle gå fri. Jens Bjerneboe kan ha rett i sin karakteristikk av epoken, man må til Hitlers Berlin eller Stalins og Bresnjevs Moskva for å finne lignende rettspraksis.

De avsløringer redaktør Fanebust gjennom årene har kunnet legge fram om flere av våre ledende menn, forbauser slott ikke en yngre generasjon. Vi kan derimot godt skjønne at redaktøren i 1947 ble offer for et justismord og kastet i fengsel. De som skrek høyest, og som fremdeles skriker om rettens lov og Norges beste, selger så gjerne landet, bare de får nok solvpenger.

Toralv Fanebust forsøker gang

på gang å bryte gjennom tåkeleggingen omkring det svik som ble begått, og få en offentlig avsløring av svikerne og svindlerne. Men hvordan skal det kunne skje i en tid hvor fru Justitia lenge har vært blind? En tid hvor man kan gi sin veisignelse til napalmbrenning av vietnamesiske barn og en forgiftning av landet som vil virke i generasjoner fremover, og dertil mele sin egen politiske kake på den tsjekkoslovakiske tragedie. Nei gudbedre, lov og rett står det visst bare så måtelig til med.

Norske sjofolk har i mange år forsøkt å få en forklaring på hvor deres penger i Nortraships hemmelige fond tok veien, men deres spørsmål er aldri blitt besvart. Helge Krog gjorde i sin tid et forsøk på å ta knekken på den norske 6. kolonne, men krigsprofittørene er i dag rikere enn noen gang og med bedre og tryggere posisjoner. Og nå kommer også historikeren Sverre Hartmann med sine avsløringer.

Fanebust og de andre korsfarerne har ført en sisyfoskamp, og de kommer fortsatt til å hogge sverdet mot muren. Falskspillerne sitter sikkert i salen og kan fremdeles manipulere med makten. Øverland sa en gang om Fanebust: «Det verste er at mannen har rett». Men mot den som har retten på sin side begås ofte uretten.

Ferdinand Frenn, Kristiansund 31.8.1970

Herr Langstrøm viser seg å være en yngre interiørarkitekt.